VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

2011. gada 16. jūnijā *

Lieta T-185/06

Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude, Parīze (Francija), ko pārstāv R. Sentestebēns [*R. Saint-Esteben*], M. Pitī [*M. Pittie*] un P. Onorē [*P. Honoré*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja F. Arbo [*F. Arbault*] un O. Beinē [*O. Beynet*], pēc tam — V. Botka [*V. Bottka*], P. van Nufels [*P. Van Nuffel*] un B. Dženkarelli [*B. Gencarelli*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.

* Tiesvedības valoda — franču.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] (referents), kurš pilda priekšsēdētāja pienākumus, M. Preks [*M. Prek*], A. Ditrihs [*A. Dittrich*], L. Trišo [*L. Truchot*] un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 2. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

1 Prasītāja, *Air liquide, SA pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude*, ir saskaņā ar Francijas tiesībām reģistrēta sabiedrība, kurai faktu rašanās laikā 100 % apmērā piederēja sabiedrības *Chemoxal SA* kapitāls, kura nodarbojās ar ūdeņraža peroksīda (turpmāk tekstā — "HP") un nātrija perborāta (turpmāk tekstā — "PBS") tirdzniecību.

2 2002. gada novembrī *Degussa AG* informēja Eiropas Kopienu Komisiju par aizliegtu vienošanos HP un PBS tirgos un lūdza piemērot Komisijas Paziņojumu par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas sodu] samazināšanu karteļu [aizliegtu vienošanos] gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

3 *Degussa* iesniedza Komisijai lietiskos pierādījumus, kas tai 2003. gada 25. un 26. martā ļāva veikt pārbaudes atsevišķu uzņēmumu telpās.

4 2005. gada 26. janvārī Komisija nosūtīja prasītājai un pārējiem iesaistītajiem uzņēmumiem paziņojumu par iebildumiem.

5 Pēc iesaistīto uzņēmumu uzklausīšanas Komisija pieņēma 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu pret *Akzo Nobel NV*, *Akzo Nobel Chemicals Holding AB*, *EKA Chemicals AB*, *Degussa*, *Edison SpA*, *FMC Corp.*, *FMC Foret SA*, *Kemira Oyj*, prasītāju, *Chemoxal*, *SNIA SpA*, *Caffaro Srl*, *Solvay SA*, *Solvay Solexis SpA*, *Total SA*, *Elf Aquitaine SA* un *Arkema SA* (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), kura kopsavilkums tika publicēts 2006. gada 13. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 353, 54. lpp.). Prasītājai tas tika paziņots ar 2006. gada 8. maija vēstuli.

Apstrīdētais lēmums

6 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir norādījusi, ka tā adresāti ir piedalījušies vienotā un turpinātā EKL 81. panta un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līguma 53. panta pārkāpumā attiecībā uz HP un tā starpproduktu PBS (apstrīdētā lēmuma 2. apsvērums).

7 Konstatēto pārkāpumu galvenokārt veidoja komerciāli svarīgas un konfidenciālas informācijas par tirgu un uzņēmumiem apmaiņa starp konkurentiem, ražošanas jaudas, kā arī tās potenciālās un faktiskās jaudas ierobežošana un kontrole, tirgus daļu un klientu sadale, kā arī mērķa cenu noteikšana un to ievērošanas uzraudzība.

8 Prasītāja un *Chemoxal* "solidāri un atsevišķi" tika sauktas pie atbildības par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu (apstrīdētā lēmuma 406. apsvērums).

9 Piemērojot Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Komisija konstatēja, ka attiecībā pret prasītāju un *Chemoxal* ir iestājies noilgums soda uzlikšanai, jo to dalība pārkāpumā bija izbeigusies pirms vairāk nekā pieciem gadiem pirms sākotnējo pārbaudes darbību veikšanas. Komisija tomēr uzskatīja, ka tai ir leģitīmas intereses konstatēt attiecīgo pārkāpumu attiecībā uz šīm sabiedrībām (apstrīdētā lēmuma 366.–369. apsvērums).

10 Apstrīdētā lēmuma 1. panta i) un j) punktā ir noteikts, ka prasītāja un *Chemoxal*, laika posmā no 1995. gada 12. maija līdz 1997. gada 31. decembrim piedaloties attiecīgajā pārkāpumā, ir pārkāpušas EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu.

11 Apstrīdētā lēmuma 2. panta f) punktā Komisija piemēroja prasītājai un *Chemoxal* naudas sodu 0 euro apmērā.

12 Apstrīdētā lēmuma 4. pantā ir ietverts šī lēmuma adresātu saraksts, kuru vidū ir minēta arī prasītāja.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

13 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [šobrīd — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2006. gada 17. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.

14 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts un tiesnesis referents tagad darbojas sestajā palātā, tad, uzklausot lietas dalībniekus, šī lieta tika nodota sestajai palātai paplašinātā sastāvā.

15 Tā kā divi šīs palātas locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 32. panta 3. punktu, norīkoja divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

16 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu. Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2010. gada 2. septembra tiesas sēdē.

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta i) punktu tiktāl, ciktāl Komisija tajā ir konstatējusi prasītājas dalību attiecīgajā pārkāpumā;

— līdz ar to — atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta f) punktu un 4. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

19 Savas prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi četrus prasības pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz EKL 81. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl prasītāja ir tikusi atzīta par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā, pamatojoties uz prezumpciju, kas ir saistīta ar tās 100 % tās meitas sabiedrības kontroli, otrkārt, uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kas radies šīs prezumpcijas piemērošanas dēļ, treškārt, uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tiktāl, ciktāl ir tikuši noraidīti pierādījumi, kas tika iesniegti ar mērķi atspēkot šo prezumpciju, un, ceturtkārt, uz leģitīmas intereses konstatēt tās dalību pārkāpumā neesamību noilguma iestāšanās dēļ.

Sākotnējie apsvērumi

20 Tā kā prasītājas izvirzītie pirmie trīs prasības pamati pēc būtības ir vērsti pret tās atzīšanu par atbildīgu par tās meitas sabiedrības īstenoto pārkāpumu veidojošo rīcību, vispirms ir jāatgādina šajā ziņā piemērojamā judikatūra.

21 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka par meitas sabiedrības rīcību var vainot mātes sabiedrību it īpaši tad, ja, lai gan tā ir atsevišķa juridiska persona, šī meitas sabiedrība savu rīcību tirgū nenosaka autonomi, bet gan būtībā piemēro mātes sabiedrības dotus rīkojumus, ievērojot it īpaši ekonomiskās, organizatoriskās un juridiskās saiknes, kas apvieno šīs abas juridiskās vienības (skat. Tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-97/08 P *Akzo Nobel* u.c./Komisija, Krājums, I-8237. lpp., 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Šādā situācijā mātes sabiedrība un tās meitas sabiedrība ir vienas ekonomiskas vienības daļas un tātad veido vienu uzņēmumu EKL 81. panta izpratnē (iepriekš 21. punktā minētais spriedums lietā *Akzo Nobel* u.c./Komisija, 59. punkts).

23 Īpašajā gadījumā, kad mātes sabiedrībai pieder 100 % tās meitas sabiedrības, kas ir izdarījusi Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumu, kapitāla, pirmkārt, šī mātes sabiedrība var īstenot izšķirošu ietekmi pār šīs meitas sabiedrības rīcību un, otrkārt, pastāv atspēkojama prezumpcija, ka minētā mātes sabiedrība faktiski īsteno izšķirošu ietekmi pār tās meitas sabiedrības rīcību (skat. iepriekš 21. punktā minēto spriedumu lietā *Akzo Nobel* u.c./Komisija, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šādos apstākļos pietiek, ka Komisija pierāda, ka viss meitas sabiedrības kapitāls pieder tās mātes sabiedrībai, lai prezumētu, ka pēdējā minētā īsteno izšķirošu ietekmi pār šīs meitas sabiedrības komercpolitiku. Līdz ar to Komisija varēs uzskatīt mātes sabiedrību par solidāri atbildīgu par tās meitas sabiedrībai uzliktā naudas soda samaksu, ja vien šī mātes sabiedrība, kurai ir jāatspēko šī prezumpcija, neiesniegs pietiekamus pierādījumus, kas apliecinātu, ka tās meitas sabiedrība tirgū rīkojas autonomi (šajā ziņā skat. iepriekš 21. punktā minēto spriedumu lietā *Akzo Nobel* u.c./Komisija, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Lai noteiktu, vai meitas sabiedrība savu rīcību tirgū nosaka autonomi, ir jāņem vērā visi atbilstošie fakti, kas attiecas uz ekonomiskām, organizatoriskām un juridiskām saiknēm, kuras vieno šo meitas sabiedrību un mātes sabiedrību, kas var atšķirties katrā no gadījumiem un tātad nevar tikt izsmeļoši uzskaitīti (iepriekš 21. punktā minētais spriedums lietā *Akzo Nobel* u.c./Komisija, 74. punkts; šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas 2007. gada 12. decembra spriedumu lietā T-112/05 *Akzo Nobel* u.c./Komisija, Krājums, II-5049. lpp., 65. punkts).

26 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 370.–379. apsvērumā Komisija ir atgādinājusi, ka mātes sabiedrība var tikt atzīta par atbildīgu par meitas sabiedrības prettiesisko rīcību, ja šī meitas sabiedrība autonomi nenosaka savu rīcību tirgū. Tā ir arī precizējusi, ka tai ir tiesības prezumēt, ka meitas sabiedrība, kura atrodas pilnīgā mātes sabiedrības kontrolē, pēc būtības izpilda mātes sabiedrības instrukcijas, savukārt mātes sabiedrībai ir iespēja atspēkot šo prezumpciju, iesniedzot pierādījumus par pretējo.

27 Attiecībā uz prasītājas vainojamību par attiecīgo pārkāpumu Komisija apstrīdētā lēmuma 403. apsvērumā vispirms ir norādījusi, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī prasītājai 100 % apmērā piederēja *Chemoxal* kapitāls un tai bija tiesības iecelt amatā tās valdes locekļus, ar ko bija pietiekami, lai piemērotu prezumpciju par tās izšķirošās ietekmes pār tās meitas sabiedrības rīcību faktisku īstenošanu.

28 Apstrīdētā lēmuma 404. apsvērumā Komisija ir atsaukusies uz argumentiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi, lai apstrīdētu šo iepriekš minēto vainojamību.

29 Apstrīdētā lēmuma 405. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka, pretēji prasītājas apgalvojumam, 100 % meitas sabiedrības kapitāla kontrole ir pamats šādai prezumpcijai, ko ir iespējams atspēkot, iesniedzot pierādījumus par to, ka "meitas sabiedrībai ir zināma rīcības brīvība". Tā ir arī atzinusi, ka ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem

nebija pietiekami, lai atspēkotu šo prezumpciju. Šajā ziņā tā, pirmkārt, atzīmēja, ka prasītājas tiesības iecelt tās meitas sabiedrības valdes locekļus bija norāde par izšķirošas ietekmes īstenošanu pār tās meitas sabiedrības ikdienas pārvaldību. Otrkārt, tā ir atsaukusies uz atsevišķām norādēm, kas liecināja par to, ka trešās personas attiecīgās sabiedrības uztvēra kā vienu un to pašu uzņēmumu, proti, *Air liquide* nosaukuma izmantošana atsevišķos ar aizliegto vienošanos saistītajos dokumentos, kā arī *Chemoxal* īstenotā *Air liquide* preču zīmes izmantošana.

30 Visbeidzot Komisija apstrīdētā lēmuma 406. apsvērumā ir norādījusi, ka tā uztur spēkā savu secinājumu par prasītājas un tās meitas sabiedrības *Chemoxal* vainojamību par attiecīgo pārkāpumu, jo tās ietilpa vienā un tajā pašā uzņēmumā, kurš bija iesaistīts pārkāpuma īstenošanā.

Par pirmo un otro prasības pamatu, kas attiecas uz EKL 81. panta un prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, saistībā ar prezumpcijas, kas saistīta ar 100 % meitas sabiedrības kontroli, piemērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

31 Pirmā prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka ar to vien, ka mātes sabiedrībai 100 % apmērā pieder tās meitas sabiedrības kapitāls, nav pietiekami, lai prezumētu, ka mātes sabiedrība īsteno izšķirošu ietekmi pār savu meitas sabiedrību, un inkriminētu tai atbildību par tās īstenoto pārkāpumu veidojošo rīcību. Vēl ir jāsniedz papildu pierādījumi, kas apstiprinātu meitas sabiedrības autonomijas neesamību. Šīs

prezumpcijas piemērošanā atsaucoties vienīgi uz to, ka mātes sabiedrībai 100 % apmērā pieder tās meitas sabiedrības kapitāls, Komisija esot pārkāpusi EKL 81. pantu.

32 Turklāt arī pārējie Komisijas norādītie apstākļi, kā, piemēram, tiesības iecelt *Chemoxal* valdes locekļus un tas, ka *Chemoxal* izmanto prasītājas nosaukumu (apstrīdētā lēmuma 403. un 405. apsvērums), nevarot pierādīt to, ka prasītāja ir īstenojusi izšķirošu ietekmi pār savu meitas sabiedrību. It īpaši no Komisijas lēmumu pieņemšanas prakses izrietot, ka tas, ka meitas sabiedrība izmanto savas mātes sabiedrības komercnosaukumu, neliecina par to, ka tās veido vienu ekonomisko vienību. Turklāt daudzos lietas materiālos iekļautajos dokumentos esot ietverta atsauce uz *Chemoxal*, nevis prasītāju.

33 Otrā prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka attiecīgās prezumpcijas izmantošana ir radījusi pierādīšanas pienākuma maiņu, tādējādi pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību.

34 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

35 No apstrīdētā lēmuma 403.–406. apsvēruma izriet, ka prasītājas vainojamības par tās meitas sabiedrības īstenoto pārkāpumu veidojošo rīcību pamatā ir secinājums par tās izšķirošās ietekmes pār *Chemoxal* faktisko īstenošanu, kas izriet no prezumpcijas par tās pilnīgo šīs meitas sabiedrības kontroli, tiktāl, ciktāl prasītāja, kā apgalvo Komisija, nav atspēkojusi šo prezumpciju.

36 Jākonstatē, ka, ņemot vērā šī sprieduma 21.–24. punktā minēto judikatūru, Komisija varēja leģitīmi prezumēt, ka prasītāja ir īstenojusi izšķirošu ietekmi pār *Chemoxal*, ievērojot neapstrīdēto ar 100 % kontroli saistīto saikni, kas vieno abas šīs sabiedrības.

37 Šajā ziņā kā neefektīvi ir jānoraida prasītājas izvirzītie argumenti, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma 403.–405. apsvērumā norādītajiem apstākļiem saistībā ar tiesībām iecelt *Chemoxal* valdes locekļus, kā arī to apstākli, ka nozarē, uz kuru bija attiecies pārkāpums, tika minēts prasītājas nosaukums.

38 Tā kā Komisija šos apstākļus bija norādījusi papildus secinājumam par prasītājas 100 % *Chemoxal* kapitāla kontroli, to neatbilstība, uz kuru norādījusi prasītāja, nevar ietekmēt Komisijas tiesības atsaukties uz attiecīgo prezumpciju.

39 Turklāt, tā kā ir konstatēts, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsaucoties uz prezumpciju, kuru prasītāja bija varējusi atspēkot, iesniedzot pierādījumus par pretējo, ir jānoraida arī prasības pamats attiecībā uz pierādīšanas pienākuma maiņu, kas, kā ticis apgalvots, ir bijis nesaderīgs ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu.

40 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmo un otro prasības pamatu nevar apmierināt.

Par trešo prasības pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu saistībā ar pierādījumu, kas tika iesniegti, lai atspēkoto attiecīgo prezumpciju, noraidīšanu

Lietas dalībnieku argumenti

41 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi tās pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav paudusi savu nostāju par pierādījumiem, kurus prasītāja bija iesniegusi ar mērķi atspēkot prezumpciju, kas bija saistīta ar tās 100 % kontroli pār *Chemoxal*.

42 Prasītāja apgalvo, ka tā savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem ir iesniegusi virkni pierādījumu par *Chemoxal* autonomiju strukturālajā un lēmumu pieņemšanas ziņā.

43 Apstrīdētā lēmuma 404. apsvērumā Komisija esot nepilnīgi atgādinājusi šo informāciju. Turklāt tā neesot sniegusi atbildi uz šo informāciju, bet ir vienīgi norādījusi, ka, "no malas raugoties, bija skaidrs, ka [prasītāja] kontrolēja *Chemoxal* darbību", un ka "gan klienti, gan konkurenti, runājot par [HP] nozari, atsaucās uz uzņēmumu "Air liquide"" (apstrīdētā lēmuma 405. apsvērums). Tādējādi apstrīdētajā lēmumā neesot ticis izvērtēts neviens no prasītājas izvirzītajiem elementiem.

44 Prasītāja apgalvo, ka Komisija nevar novērst apstrīdētā lēmuma nepietiekamo pamatojumu, norādot uz papildu elementiem Vispārējā tiesā, it īpaši attiecībā uz to, ka *Chemoxal* tirgoja *Oxysynthèse SA* ražotos produktus. Apstrīdētajā lēmumā Komisija neesot pierādījusi, ka prasītāja patiešām bija īstenojusi kontroli pār šo uzņēmumu,

kas kopīgi piederēja prasītājai un *Atochem SA* un kuru tiktāl, ciktāl runa ir par prasītājas dalību kapitālā, pārvaldīja *Chemoxal*.

45 Argumenti, kurus Komisija pirmoreiz izvirzījusi savā iebildumu rakstā, apstiprinot apstrīdētā lēmuma nepietiekamo pamatojumu šajā aspektā.

46 Komisija uz to atbild, ka, piemērojot attiecīgo prezumpciju, pienākums pierādīt *Chemoxal* autonomiju ir tikai un vienīgi prasītājai. Runājot par prasītājas norādītajiem apstākļiem, Komisija apstrīdētā lēmuma 403.–405. apsvērumā esot pietiekamā apmērā izskaidrojusi, kādēļ šī prezumpcija netika uzskatīta par atspēkotu.

47 Komisijai turklāt neesot pienākuma atbildēt uz pilnīgi visiem argumentiem, kas ir izvirzīti, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem. Pietiek ar to, ka Komisija sniedz detalizētu to iemeslu izklāstu, kas var pamatot attiecīgā uzņēmuma vainojamību pārkāpumā. Tomēr prasītāja nav pārmetusi Komisijai šāda izklāsta neesamību.

48 Komisija tāpat norāda, ka ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem, kas ir ļoti vispārīgi un nav pamatoti ar konkrētiem pierādījumiem, nekādā ziņā nebija iespējams atspēkot attiecīgo prezumpciju.

49 Attiecībā uz apgalvoto prasītājas meitas sabiedrības strukturālo autonomiju Komisija, pirmkārt, norāda, ka fakts, ka *Chemoxal* vadītāji nebija iekļauti prasītājas pārvaldības institūcijās, nekādā ziņā neizslēdz to, ka tā ir devusi instrukcijas savai meitas sabiedrībai un ir cieši kontrolējusi tās rīcību. Turklāt, kaut arī šāds fakts apstrīdētajā lēmumā nav minēts, no informācijas, kuru prasītāja ir pievienojusi, atbildot uz paziņojumu

par iebildumiem, izriet, ka katrā ziņā vismaz viens *Chemoxal* vadītājs pēc aiziešanas no darba šajā sabiedrībā bija kļuvis par vienu no prasītājas vadītājiem.

50 Otrkārt, tas, ka *Chemoxal* prezidentam ģenerāldirektoram (*PDG*) bija ļoti plašas pilnvaras, neesot nekas vairāk kā tikai tādu pilnvaru atspoguļojums, kas parasti tiek piešķirtas sabiedrības augstākā ranga vadītājam, un tas nekādā veidā neesot pierādījums par prasītājas meitas sabiedrības autonomiju.

51 Treškārt, fakts, ka *Chemoxal* rīcībā bija pašai savi dienesti, esot tikai sabiedrību, kurai ir juridiskā personība, raksturojošs elements. Turklāt no prasītājas norādītās informācijas izrietot, ka *Chemoxal* bija izmantojusi vairāku mātes sabiedrības dienestu pakalpojumus un ka tās centrālās vadības atrašanās vieta atradās tajās pašās ēkās, kurās atradās arī grupas centrālā vadība.

52 Ceturtkārt, attiecībā uz argumentiem, kas saistīti ar *Chemoxal* veikto citu grupas meitas sabiedrību, it īpaši *Oxysynthèse*, kapitāldaļu pārvaldīšanu, prasītāja esot atzinusi, ka tā arī bija tieši iesaistīta šo kapitāldaļu pārvaldīšanā.

53 Turklāt Komisija esot norādījusi, ka *Chemoxal* tirgoja *Oxysynthèse*, sabiedrības, kuru kopīgi kontrolēja prasītāja un *Atochem*, ražoto HP (apstrīdētā lēmuma 42. un 52. apsvērums). Kaut arī šis pamats nav ietverts tajā apstrīdētā lēmuma daļā, kas attiecas uz vainojamību pārkāpumā, tam tomēr esot zināma nozīme. Esot grūti iedomāties, ka prasītāja nebija īstenojusi nekādu kontroli pār *Chemoxal*, kas bija atbildīga par citas grupā ietilpstošās meitas sabiedrības, kas tika kopīgi kontrolēta, ražotās produkcijas tirdzniecību.

54 Attiecībā uz apgalvoto prasītājas meitas sabiedrības autonomiju lēmumu pieņemšanas jomā prasītāja, pirmkārt, neesot iesniegusi pierādījumus par *Chemoxal* varbūtējo autonomiju attiecībā uz cenu noteikšanu. Saistībā ar *Chemoxal* ģenerāldirektora pilnvarām prasītāja esot iesniegusi īsu vēstuli, kurā tā kodolīgā veidā bija paudusi savu piekrišanu attiecībā uz cenām, kas nekādā veidā nepierādot, ka tā vienīgā pieņēma lēmumus cenu politikas jomā. Cita sniegtā informācija esot saistīta vienīgi ar ziņojumiem par klientu apmeklējumiem.

55 Otrkārt, uz varbūtējo *Chemoxal* autonomiju stratēģiski svarīgo komercprojektu izstrādē esot ticis norādīts, vienīgi atsaucoties uz "[HP] *on-site* risinājuma" projektu, kura piešķiršanu *Chemoxal* turklāt neesot pamatojuši nekādi pierādījumi. Turklāt no prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem izrietot, ka šī projekta pamatā ir bijuši grupas izstrādātie tehniskie risinājumi un ka tā attīstītājs bija mātes sabiedrības darbinieks.

56 Treškārt, argumenti attiecībā uz budžeta sagatavošanu, attiecību ar klientiem pārvaldīšanu un vienīgi *Chemoxal* darbinieku piedalīšanos *European Chemical Industry Council* (*CEFIC*) nekādā veidā nepierādot, ka prasītāja faktiski nebija īstenojusi izšķirošu ietekmi pār tās meitas sabiedrību.

57 Līdz ar to, tā kā ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem nebija iespējams atspēkot attiecīgo prezumpciju, Komisijai neesot bijis pienākuma detalizēti izklāstīt šo argumentu noraidīšanas iemeslus. Komisija esot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, detalizēti izklāstot iemeslus, kādēļ vainojamība par pārkāpuma izdarīšanu tika attiecināta uz prasītāju.

58 Komisija esot rūpīgi izvērtējusi prasītājas izvirzītos argumentus un, vispirms atgādinādama šos elementus (apstrīdētā lēmuma 404. apsvērums), esot secinājusi, ka ar tiem nebija pietiekami, lai atspēkotu attiecīgo prezumpciju (apstrīdētā lēmuma 405. apsvērums). Būtībā prasītājas izvirzītie argumenti esot bijuši ļoti vispārīgi un tie nebija pamatoti ar kādiem konkrētiem pierādījumiem.

59 Komisija apgalvo, ka, tā kā pierādījumi par tā meitas sabiedrības autonomiju ir jāsniedz attiecīgajam uzņēmumam, gadījumā, ja attiecīgais uzņēmums nav sniedzis nekādus pierādījumus, bet ir vienīgi paudis vispārīgus un nepamatotus apgalvojumus, Komisija nepārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, ja tā ir vienīgi norādījusi, ka sniegtā informācija nav pietiekama, lai būtu iespējams atspēkot attiecīgo prezumpciju.

60 Katrā ziņā Komisija uzskata, ka, pat pieņemot, ka tā nav pietiekami izskaidrojusi, kādēļ ar apstākļiem, uz kuriem prasītāja bija norādījusi ar mērķi atspēkot attiecīgo prezumpciju, nebija bijis iespējams sasniegt šo mērķi, nemainīgs tomēr paliek tas, ka apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots tiktāl, ciktāl Komisija tajā ir nepārprotami minējusi divus papildu elementus, ar kuriem pašiem par sevi bija pietiekami, lai secinātu, ka *Chemoxal* un prasītāja bija atzīstamas par vienu ekonomisko vienību. Pirmkārt, runa esot par prasītājas tiesībām iecelt *Chemoxal* valdes locekļus un, otrkārt, par to, ka, "no malas raugoties", t.i., no klientu un konkurentu viedokļa, *Chemoxal* komercdarbība tika uztverta kā prasītājas darbība. It īpaši, aizliegtās vienošanās ietvaros uz *Chemoxal* bieži esot ticis norādīts kā uz *Air liquide*, un *Chemoxal* esot izmantojis *Air liquide* preču zīmi savā komercdarbībā.

61 Turklāt Komisija apstrīdētajā lēmumā esot arī norādījusi, ka *Chemoxal* tirgoja *Oxysynthèse*, kuru kopīgi kontrolēja prasītāja un *Atochem*, ražoto HP. Tas paziņojuma par iebildumiem 344. punktā esot ticis norādīts kā atbilstošs kritērijs vainojamības pārkāpumā atzīšanai. Esot grūti iedomāties, ka prasītāja nebija īstenojusi nekādu

kontroli pār sabiedrību, kuras uzdevums bija tirgot citas tās meitas sabiedrības, pār kuru tā īstenoja faktisku kopēju kontroli, produkciju.

62 Visbeidzot pakārtoti Komisija norāda, ka pat iespējamais secinājums par nepietiekamo pamatojumu šajā lietā nevarētu būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai, ņemot vērā to, ka prasītājas sniegtā informācija ietver vienīgi vispārīga rakstura apgalvojumus un tā nekādā veidā nevar tikt uzskatīta par pierādījumiem, kas varētu atspēkot attiecīgo prezumpciju.

Vispārējās tiesas vērtējums

63 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj iestādes, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt par pieņemtā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt savu pārbaudi. Netiek prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi attiecīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst minētā panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī situāciju, kādā tas pieņemts, kā arī visas tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jautājumu (skat. Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Komisijai nav jāizsaka viedoklis par visiem argumentiem, ko tai iesniedz ieinteresētās personas — tai ir pietiekami norādīt faktus un juridiskus apsvērumus, kam ir būtiska nozīme lēmuma loģikā. It īpaši Komisijai nav pienākuma paust savu nostāju par informāciju, kas acīmredzami neattiecas uz lietu, kurai nav nozīmes vai kas ir skaidri

otršķirīga (Vispārējās tiesas 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-349/03 *Corsica Ferries France*/Komisija, Krājums, II-2197. lpp., 64. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš 63. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 64. punkts).

65 Gadījumā, ja, kā tas ir šobrīd izskatāmajā lietā, lēmums par EKL 81. panta piemērošanu attiecas uz vairākiem adresātiem un rada problēmu saistībā ar vainojamības pārkāpumā noteikšanu, tajā ir jābūt ietvertam pietiekamam pamatojumam attiecībā uz katru no tā adresātiem, it īpaši tiem adresātiem, kuri saskaņā ar šī lēmuma noteikumiem ir atzīti par atbildīgiem par šo pārkāpumu. Tādējādi saistībā ar mātes sabiedrību, kas ir atzīta par atbildīgu par tās meitas sabiedrības pārkāpumu veidojošo rīcību, šādā lēmumā ir jābūt ietvertam detalizētam to apstākļu izklāstam, kas var pamatot šīs sabiedrības atzīšanu par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1998. gada 14. maija spriedumu lietā T-327/94 *SCA Holding*/Komisija, *Recueil*, II-1373. lpp., 78.–80. punkts).

66 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi pietiekamu pamatojumu attiecībā uz secinājumu par tās atbildību, it īpaši tādēļ, ka tā nav tuvāk paskaidrojusi iemeslus, kādēļ tā ir noraidījusi informāciju, kuru prasītāja bija iesniegusi ar mērķi atspēkot prezumpciju, kuras pamatā ir tās pilnīgā kontrole pār *Chemoxal* kapitālu.

67 Jānorāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem, prasītāja ir norādījusi konkrētus argumentus, lai pierādītu *Chemoxal* autonomiju, atsaucoties uz šādiem apstākļiem:

— pirmkārt, attiecībā uz *Chemoxal* strukturālo autonomiju — atšķirībā no tā, kas varēja tikt norādīts saistībā ar atsevišķiem no pārējiem iesaistītajiem uzņēmumiem,

neviens no *Chemoxal* vadītājiem neesot bijis nedz prasītājas vadības komitejas, nedz citu tās institūciju loceklis; to apstiprinot Komisijai iesniegtie paziņojumi par algu, kā arī informācija, kas sniegta, atbildot uz 2004. gada 18. marta informācijas pieprasījumu: būtībā neviens no *Chemoxal* vadītājiem vai darbiniekiem vienlaicīgi neesot bijis arī prasītājas darbinieks;

— no Komisijai iesniegtajiem *Chemoxal* valdes 1995. gada 12. maija un 25. oktobra protokoliem izrietot, ka tās *PDG* pilnvaru termiņš bija uz nenoteiktu laiku un tas "savās likumīgajās robežās ietvēra visplašākās pilnvaras ar tiesībām jebkuros apstākļos rīkoties [*Chemoxal*] vārdā", un ka tās ģenerāldirektoram arī bija plašas pilnvaras; atbilstoši *Chemoxal* ģenerāldirektora izdotajam apkārtrakstam, kas ir tapis pārkāpuma izdarīšanas laika posmā, tam bija piešķirtas pilnvaras attiecībā uz loģistikas politikas un vispārīgās komercpolitikas noteikšanu komercdirektora norīkošanas darbā Āzijā ietvaros;

— *Chemoxal* esot bijuši pašai savi dienesti, proti, komercdienests, mārketinga, personālresursu, informātikas un grāmatvedības dienesti, kas ļāva tai vienai pašai pārvaldīt savu komercpolitiku, un tās rīcībā esot bijis pat pētniecības centrs, kas tika pārvaldīts atsevišķi, kaut arī tas atradās tajās pašās telpās kā prasītāja; saistībā ar dienestiem, kuru *Chemoxal* rīcībā tieši nebija, kā, piemēram, juridiskais, nodokļu un "apdrošināšanas lietu" dienests, tā par atlīdzību esot izmantojusi savas mātes sabiedrības dienestu pakalpojumus; kaut arī *Chemoxal* centrālās vadības atrašanās vieta tik tiešām bija izvietota tajās pašās ēkās kā grupas centrālās vadības atrašanās vieta, šīs telpas tika nomātas no tās mātes sabiedrības, ko apstiprinot arī Komisijai iesniegtais nomas līgums;

— *Chemoxal* autonomā veidā esot pārvaldījusi grupai piederošās kapitāldaļas *Oxysynthèse* un *Oxysynthèse Deutschland GmbH*, kas ir HP ražotājsabiedrības; kaut arī viens no prasītājas pārstāvjiem bija arī *Oxysynthèse* valdes loceklis, tikai viens *Chemoxal* pārstāvis bija šīs sabiedrības vadības komitejas loceklis un nodrošināja tās vispārējo vadību;

— *Chemoxal* esot autonomā veidā pārvaldījusi grupai piederošās kapitāldaļas *Chemoxal Chemie GmbH*, kas ar nodokļu apsvērumiem saistītu iemeslu dēļ juridiski bija atdalīta no prasītājas; no Komisijas lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem izrietot, ka šīs meitas sabiedrības valdē ietilpstošie pārstāvji patiesībā bija *Chemoxal* darbinieki;

— otrkārt, attiecībā uz *Chemoxal* autonomiju lēmumu pieņemšanas jomā tās darbība esot bijusi ļoti attālināta no pārējām grupas darbībām, kas bija saistītas ar rūpnieciskās un medicīniskās gāzes piegādi; *Chemoxal* komercpolitikas noteikšana un norise esot bijusi uzticēta tikai un vienīgi šīs sabiedrības vadībai;

— instrukcijas un plaši definētas vadlīnijas attiecībā uz cenām esot izdevuši tikai un vienīgi *Chemoxal* vadītāji, un lēmumus par konkrētajam klientam piedāvājamo cenu pieņēma tās attiecīgie darbinieki, pastāvot vienīgi tās vadītāju kontrolei, ko apstiprinot Komisijai iesniegtā iekšējā sarakste un ziņojumi par klientu apmeklējumiem;

— lielu stratēģiski svarīgu komercprojektu attīstība esot bijusi vienīgi *Chemoxal* darbinieku ziņā, ko apstiprinot arī *Chemoxal* 1996. gadā izstrādātais HP ražošanas *on-site* projekts, kura pamatā bija attiecībā uz citiem produktiem grupas

izstrādātā tehnoloģija; šim mērķim *Chemoxal* esot pieņēmusi darbā tās mātes sabiedrībā, kura nekādā citādākā veidā nav bijusi iesaistīta, nodarbināto tehnisko ekspertu;

— *Chemoxal* budžeta izstrāde esot bijusi tās vadības kompetencē, ko apstiprinot arī Komisijai iesniegtais tās ģenerāldirektora izdotais apkārtraksts, kurā bija precizēts attiecīgo uzdevumu sadalījums;

— *Chemoxal* attiecības ar tās klientiem tieši esot apdrošinājuši tās vietējie aģenti, kā tas izrietot no vēstulēm un ziņojumiem par klientu apmeklējumiem;

— *Chemoxal* esot tikusi uzskatīta par autonomu sabiedrību tās attiecību ar *CEFIC* ietvaros, kas izrietot no tās sanāksmju laikā sagatavotajiem protokoliem, kas ir ietverti Komisijas lietas materiālos;

— lai arī *Chemoxal* bija izmantojusi komercnosaukumu *Air liquide Chimie*, tā to esot darījusi ar leģitīmu mērķi, kas bija gūt labumu no grupas starptautiskās atpazīstamības, jo šis apstāklis nav ietekmējis tās autonomiju attiecībā pret mātes sabiedrību, kurai ir līdzīgs nosaukums; *Chemoxal* oficiālie komercdokumenti esot sagatavoti, izmantojot tās oficiālo nosaukumu;

— neviena no personām, kas bija piedalījušās ar attiecīgo aizliegto vienošanos saistītajās sanāksmēs, neesot bijusi prasītājas darbinieks, un Komisijas lietas materiālos neesot nekādu norāžu par jebkādām instrukcijām, kuras prasītāja būtu devusi *Chemoxal*.

68 Apstrīdētā lēmuma 404. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi prasītājas izvirzītos argumentus.

69 Turpinājumā tā apstrīdētā lēmuma 405. apsvērumā ir norādījusi, ka ar prasītājas sniegto informāciju nebija pietiekami, lai atspēkotu attiecīgo prezumpciju, atzīmējot, ka secinājums par prasītājas īstenoto izšķirošo ietekmi pār *Chemoxal* ir bijis apstiprināts, pirmkārt, ar tās tiesībām iecelt savas meitas sabiedrības valdes locekļus un, otrkārt, ar norādēm par to, kā trešās personas bija uztvērušas attiecīgās sabiedrības. Visbeidzot apstrīdētā lēmuma 406. apsvērumā tā ir uzturējusi spēkā savu secinājumu, saskaņā ar kuru prasītāja un *Chemoxal* ir uzskatāmas par vienu uzņēmumu.

70 Jānorāda, ka šis vērtējums neattiecas uz prasītājas izvirzīto argumentu, bet ar to ir vienīgi izdarīta atsauce uz atsevišķām papildu norādēm par prasītājas izšķirošo ietekmi pār tās meitas sabiedrību. Līdz ar to iepriekš minētajā apstrīdētā lēmuma pamatojumā nav izklāstīti iemesli, kuru dēļ Komisija bija uzskatījusi, ka prasītājas sniegtā informācija nebija pietiekama, lai atspēkotu attiecīgo prezumpciju.

71 Turklāt ir jāatzīst, ka, lai arī Komisijai nav pienākuma paust savu nostāju par pilnīgi visiem ieinteresētās personas izvirzītajiem argumentiem, it īpaši tad, ja tie acīmredzami neattiecas uz lietu, tiem nav nozīmes vai tie ir ar skaidri otršķirīgu raksturu (skat. šī sprieduma 64. punktu), šajā lietā, pretēji Komisijas apgalvotajam, prasītājas izvirzītie argumenti nevar tikt atzīti par tādiem, kuriem nav nozīmes attiecībā uz *Chemoxal* autonomijas novērtēšanu.

72 Atbildot uz paziņojumu par iebildumiem, prasītāja būtībā ir atsaukusies uz visu to apstākļu kopumu, kas raksturoja starp to un *Chemoxal* pastāvošo saikni attiecīgā

pārkāpuma izdarīšanas brīdī, norādot tostarp uz to, ka *Chemoxal* darbībai bija ļoti specifisks raksturs salīdzinājumā ar pārējām grupas darbībām, uz pārklāšanās nepastāvēšanu attiecīgo sabiedrību vadītāju un darbinieku līmenī, uz meitas sabiedrības vadītāju plaši definētajām pilnvarām, uz to, ka tās rīcībā bija pašai savi ar komercdarbību saistītie dienesti, kā arī uz autonomiju stratēģiski svarīgo projektu izstrādē.

73 Prasītājas sniegtā informācija turklāt nesatur vienīgi apgalvojumus, bet ietver arī virkni konkrētu norāžu, kas pievienotas paziņojumam par iebildumiem (skat. šī sprieduma 67. punktu).

74 Šādos apstākļos Komisijai bija pienākums paust savu nostāju par prasītājas izvirzītajiem argumentiem par pretējo, pārbaudot, vai, ņemot vērā visus atbilstošos elementus saistībā ar ekonomiskajām, organizatoriskajām un juridiskajām saiknēm starp attiecīgajām sabiedrībām, prasītāja ir pierādījusi, ka tās meitas sabiedrība tirgū ir darbojusies autonomā veidā.

75 Komisijas pienākums pamatot savu lēmumu šajā aspektā skaidri izriet no attiecīgās prezumpcijas atspēkojamā rakstura — tās atspēkošanai prasītājai ir jāiesniedz pierādījumi par visām ekonomiskajām, organizatoriskajām un juridiskajām saiknēm starp to un tās meitas sabiedrību.

76 Turklāt attiecīgā pamatojuma neesamību nevar novērst ar atsauci uz apstrīdētā lēmuma 405. apsvērumā izklāstītajām norādēm, kas attiecas uz tiesībām iecelt meitas sabiedrības valdes locekļus, kā arī uz veidu, kādā trešās personas bija uztvērušas attiecīgās sabiedrības.

77 Kaut arī šī informācija varēja tikt ņemta vērā, novērtējot starp attiecīgajām sabiedrībām pastāvošās saiknes, atsaukšanās uz to mērķis nav bijis apstrīdēt prasītājas argumentācijas par *Chemoxal* autonomiju atbilstošo raksturu, un tas līdz ar to nevar būt pietiekams pamatojums šīs argumentācijas noraidīšanai.

78 Attiecībā uz Komisijas argumentu par citu norāžu par prasītājas īstenoto ietekmi pār *Chemoxal* pastāvēšanu, proti, to, ka *Chemoxal* nodarbojās ar *Oxysynthèse*, kuru kopīgi kontrolēja prasītāja un *Atochem*, ražotā HP tirdzniecību (apstrīdētā lēmuma 401. apsvērums), ir jāatzīmē, ka no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisija būtu norādījusi uz šo apstākli kā uz iemeslu secinājumam par prasītājas izšķirošās ietekmes pār *Chemoxal* īstenošanu. Turklāt ar vienkāršu atsauci uz šo papildu norādi par saikni starp attiecīgajām sabiedrībām katrā ziņā nepietiek, lai novērstu prasītājas izvirzīto argumentu par pretējo noraidīšanas pamatojuma nepietiekamību.

79 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka Komisija nav paudusi detalizētu nostāju par pierādījumiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi ar mērķi atspēkot prezumpciju, kuras pamatā ir bijusi tās dalība *Chemoxal* kapitālā, un tādējādi — no tiesību viedokļa pietiekamā apmērā nav pamatojusi savu secinājumu par prasītājas atzīšanu par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā.

80 Tiktāl, ciktāl Komisija iebildumu rakstā ir apgalvojusi, ka prasītājas izvirzītie pierādījumi par pretējo katrā ziņā nebija pietiekoši, lai pierādītu *Chemoxal* autonomiju, ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma pamatojuma nav izsecināmi nekādi apstākļi, kas liecinātu par to, ka Komisija būtu izvērtējusi attiecīgo informāciju, kas savukārt apgrūtina apstrīdētā lēmuma pamatotības pārbaudi šajā aspektā.

81 Jāatgādina, ka pamatojums ieinteresētajai personai principā ir jāpaziņo vienlaicīgi ar lēmumu, kurš tai ir nelabvēlīgs, līdz ar to pamatojuma trūkumu nevar novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par lēmuma pamatojumu uzzina tiesā notiekošā tiesvedībā (Tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 463. punkts, un Vispārējās tiesas 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-25/04 *González y Díez*/Komisija, Krājums, II-3121. lpp., 220. punkts).

82 Tādējādi attiecīgā pamatojuma neesamību nav iespējams novērst tiesvedības laikā.

83 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasības pamats par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un prasība par apstrīdētā lēmuma atcelšanu ir apmierināmi tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.

84 Līdz ar to ceturtais prasības pamats nav jāizskata.

Par tiesāšanās izdevumiem

85 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Air liquide, SA pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude*;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Vadapalas Prek Dittrich

Truchot O'Higgins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 16. jūnijā.

[Paraksti]